

ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЯТТЯ «ДИТЯЧИЙ ТУРИЗМ»

Мерчанський В.В., кандидат економічних наук, доцент,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2870-5902>

Богуненко А.Г., здобувач вищої освіти,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Дитячий туризм є одним із популярних напрямів в туризмі, який зосереджується на відпочинку та розвитку дітей. Цей вид туризму має свої особливості та вимоги, які повинні враховуватись при плануванні та організації дитячих таборів, екскурсій та інших подібних заходів. Дитячий туризм може мати значний вплив на розвиток дитячої особистості та створювати сприятливі умови для здобуття нових знань та навичок.

Актуальним питанням у дослідженні розвитку дитячого туризму є визначення поняття «дитячий туризм» та розкриття особливостей цього виду туризму. Для багатьох людей дитячий туризм асоціюється з простим відпочинком дітей у таборах, однак насправді це значно більш широке поняття, яке охоплює різноманітні форми і напрямки туризму для дітей, від пригодницьких походів до культурних турів. Розвиток дитячого туризму має велике значення для формування інтересів та культурного розвитку дітей, а також для розвитку туристичної галузі в цілому. Вивченню питань термінології присвячено праці таких науковців, як М. Вачевський, О.В. Колотуха, Л.В. Мальцева, М.М. Мельнічук та В.О. Зейко, О.О. Остапеч та ін. На сьогодні серед науковців ще тривають дискусії щодо трактування поняття «дитячий туризм».

Л.В. Мальцева [1], досліджуючи поняттєвий апарат сфери туризму, визначає дитячий туризм як туристичну діяльність школярів, що виходить за рамки навчальних програм, та яка організовується школою або позашкільними туристичними установами з метою забезпечення доцільного використання їх позаурочного часу.

М.М. Мельнічук та В.О. Зейко визначають, що «дитячий туризм – це організовані рекреаційні заходи для осіб до 18 років поза межами їхнього постійного місця проживання та навчання, пов'язані із

використанням позаурочного часу для оздоровчої, виховної, культурно-пізнавальної, краєзнавчої та спортивної діяльності» [2]. Дослідники звертають увагу на те, що це системні заходи, що пов'язані з певною пізнавально-виховною діяльністю та поза постійним місцем проживанням та навчанням дітей.

На думку М. Вачевського дитячий туризм – це «організована подорож групи дітей шкільного віку (від 7 до 17 років) у супроводі керівника» [3].

О.В. Колотуха трактує дитячо-юнацький туризм як «рекреаційну діяльність дітей та юнацтва, спрямовану на задоволення оздоровчих, спортивних та пізнавальних потреб особистості поза місцем постійного проживання й навчання» [4].

О.О. Остапець дає наступне визначення поняттю «дитячий туризм»: «...це засіб гармонійного розвитку підлітків, який реалізується у формі відпочинку та суспільно корисної діяльності» [5]. Таке трактування підкреслює те, що дитячий туризм включає всі аспекти виховання, дослідження та оздоровлення

Неоднозначність тлумачення поняття «дитячий туризм» обумовлена різними віковими групами дітей, різними формами та видами організації подорожей, їх цілями та специфікою підходу до організації туру. Відсутність однозначного визначення дитячого туризму ускладнює розробку програм і проектів в цій галузі, а також порівняння результатів досліджень.

Бібліографічний список:

1. Мальцева Л.В. Понятійний апарат як базовий компонент теоретичної підготовки фахівців сфери туризму. *Вісник Луганського національного університету ім. Тараса Шевченка. Серія: Педагогічні науки*. 2009. № 10(173). С. 34-38.
2. Мельничук М.М., Зейко В.О. Молодіжний та дитячий туризм: сутність та класифікація за віком. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Геологія. Географія. Екологія*. 2016. Вип. 44. С. 118-122.
3. Вачевський М. Рекреаційні можливості Трускавецько-Східницького регіону. *Український бальнеологічний журнал*. 2000. № 4. С.101-106.
4. Колотуха О.В. Дитячо-юнацький туризм в Україні як територіальна соціально-економічна система: проблеми та перспективи розвитку: дис. ... канд. геогр. наук : 11.00.02; Ін-т географії НАН України. Київ, 2004. 257 с.
5. Остапець А.А. Педагогика туристско-краеведческой работы в школе М.: Педагогика, 1985. 104 с.